

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5C/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415201900
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6415201900.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Štúrova 5, IČO: 31 318 916, proti žalovanému: S. K.Í., R.. XX.XX.XXXX, T. D. T. D. Č.. XXX, o žalobe na zaplatenie sumy 18.823,70 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 17.915,39 eur s úrokom z omeškania vo výške 3% ročne z nezaplatenej istiny úveru vo výške 14.484,98 eur počítaný od 15.012015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 3% ročne z nezaplatenej istiny úveru vo výške 811,21 eur počítaný od 15.01.2015 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia až do naplnenia sumy 28.490,71 eur, ktorá predstavuje výšku zdedeného majetku v konaní 2D/68/2017 Dnot 108/2017 po zohľadnení už vykonaných úhrad plnených žalovaným na úhradu iných pohľadávok poručiteľky D. K., U.. XX.XX.XXXX.

Súd čo do zvyšku žalobu žalobcu z a m i e t a.

Súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov konania v pomere 90,34% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal voči žalovaným v tom čase v 1. a v 2. rade D.E. K. a S. K.J. zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 18.823,70 € s úrokom z omeškania vo výške 7,2 % ročne z nesplatennej istiny vo výške 14.484,98 € od 15.1.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania v výške 3 % ročne z nesplatennej istiny vo výške 14.484,98 € od 15.1.2015 do zaplatenia a zaplatenia úroku z omeškania vo výške 5,5 % ročne z nesplatennej istiny vo výške 811,21 € od 15.1.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 3 % ročne z nesplatennej istiny úveru vo výške 811,21 € od 15.1.2015 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.9.2004 uzavrel so žalovanými Zmluvu poistenom hypotekárnom úvere č. XXX/XXXX/XXHU (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej zmluvy im poskytol úver vo výške 665.000,-Sk (22.073,96 €), ktorý sa žalovaní zaviazali splácať vrátene príslušenstva. Úroková sadzba bola 7,20 % ročne a konečná splatnosť úveru dňa 13.9.2019. Keďže žalovaní nesplácali úver riadne a včas, žalobca úver zosplatnil ku dňu 27.2.2014. So vznesenou námietkou premlčania nesúhlasil, nakoľko sa žalovaní (pôvodní) dostali do omeškania v apríli 2012 a žaloba bola podaná vo februári 2015.

2. Na pojednávanie nariadené na deň 6.4.2016 sa v tom čase ešte ako žalovaná v 1. rade dostavila D. K., ktorá potvrdila, že Zmluvu podpísala. Potrebovala peniaze na opravu domu, bolo jej to jedno, ona tieto peniaze jednoducho chcela. V Leviciach ju jedna pani skontaktovala s pánom A.W., ktorý jej napísal plat, za čo mu zaplatila, v banke doklad odovzdala. Ona podpisovala Zmluvu v Leviciach u notára, pričom jej manžel (v tom čase žalovaný v 2. rade) ju nepodpisoval. Ona (pôvodná žalovaná v 1. rade) zobrala manželov občiansky preukaz (pôvodne žalovaného v 2. rade) a požiadala pána, ktorého nepoznala, a

stretla ho na ulici, aby išiel Zmluvu podpísať za jej muža, čo aj urobil. Tomuto pánovi za to zaplatila 30 €. Hypotekárny úver jej bol vyplatený. V podanom odpore z opatrnosti vzniesla námietku premlčania.

3.Na pojednávaní dňa 6.4.2016 v tom čase žalovaný v 2. rade S. K. uviedol, že je to tak, že on Zmluvu nepodpisoval, vôbec ani nevedel, že to manželka vybavuje. Ona mala na pošte P.O.BOX, kde jej všetko chodilo. On bol zásadne proti akýmkoľvek pôžičkám.

4.Súd uznesením sp.zn. 5C/78/2015 zo dňa 24.10.2016 právoplatné dňa 6.12.2016 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania, ktoré sa viedlo na tunajšom súd sp.zn. 4C/91/2016 (žalovaní sa v danom spore ako žalobcovia, okrem iného, domáhali určenia neplatnosti Zmluvy poistenom hypotekárnom úvere č. XXX/XXXX/XXHU). Konanie sp.zn. 4C/91/2016 bol zastavené uznesením zo dňa 4.4.2018 právoplatné dňa 25.4.2018.

5.Súd zistil, že pôvodná žalovaná v 1. rade D. K. dňa X.X.XXXX zomrela. Súd uznesením zo dňa 23.5.2018 právoplatné dňa 16.6.2018 konanie prerušil do právoplatného skončenia dedičského konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom sp.zn. 2D/68/2017.

6.Súd rozhodol (prostredníctvom notára) v dedičskej veci po nebohej D. K. zomretej dňa X.X.XXXX uznesením sp.zn.2D/68/2017 Dnot 108/2017 zo dňa 22.3.2019 právoplatné dňa 12.4.2019, ktorým potvrdil, že celé dedičstvo po nebohej nadobúda dedič S. K. (pôvodný žalovaný v 2. rade). Čistá hodnota dedičstva bola určená vo výške 28.490,71 €.

7.Súd konanie o žalobe žalobcu voči žalovanej v 1. rade D. K. zomretej dňa X.X.XXXX uznesením zo dňa 17.6.2019 zastavil.

8.Na pojednávanie dňa 17.6.2019 sa nedostavil žalobca, neúčast' ospravedlnil z dôvodu pracovnej vyťaženia a súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Na pojednávanie sa dostavil žalovaný, zotrval na tom, že on Zmluvu nepodpisoval.

9.Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o poistenom hypotekárnom úvere č. XXX/XXXX/XXHU, so Všeobecnými obchodnými podmienkami, s vyhlásením úveru za predčasne splatným, s výpismi z účtu, s Výzvou na zaplatenie záväzku, s ostatným spisovým materiálom.

10.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

11.Podľa § 52 ods. 2 toho istého zákona dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

12.Podľa § 52 ods. 3 toho istého zákona spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13.Podľa § 34 toho istého zákona právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

14.Podľa § 35 ods.1 toho istého zákona prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavitiť.

15.Podľa § 37 ods.1 toho istého zákona právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

16.Podľa § 39 toho istého zákona neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17.Podľa § 40 ods.1,3 toho istého zákona ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

18.Podľa § 44 ods. 1,3 toho istého zákona zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Ak je návrh určený dvom alebo viacerým osobám, a z jeho obsahu vyplýva, že úmyslom navrhovateľa je, aby všetky osoby, ktorým je návrh určený, sa stali stranou zmluvy, je zmluva uzavretá, ak všetky tieto osoby návrh prijímú.

19.Podľa § 470 ods.1 toho istého zákona dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťľa a za poručiťľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťľovou smrťou.

20.Podľa § 565 toho istého zákona ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky

21.Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

22.Podľa § 1 ods.2 toho istého zákona zákon sa nevzťahuje na zmluvy
a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

23.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24.Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

25.Podľa § 101 toho istého zákona pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26.Podľa § 103 toho istého zákona ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27.Podľa § 503 ods. 1 toho istého zákona záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

28.Podľa § 503 ods.2 toho istého zákona ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

29.Podľa § 503 ods.3 toho istého zákona dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

30.Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31.Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32.V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je sčasti dôvodná.

33.Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca OTP Banka Slovensko, a.s. Bratislava ako veriteľ uzavrel s pôvodnou žalovanou v 1. rade D. K.J. ako dlžníkom dňa 13.9.2004 Zmluvu o poistenom hypotekárnom úvere č. XXX/XXXX/XXHU (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej jej poskytol hypotekárny úver vo výške 665.000,- Sk (22.073,96 €). Pôvodná žalovaná v 1. rade poskytnutie úveru ani jeho účel nerozporovala. Úver bol poskytnutý na účel rekonštrukcie nehnuteľnosti - rodinného domu. Pôvodná žalovaná v 1. rade sa zaviazala splácať poskytnutý úver v 180 mesačných splátkach po 5.684,-Sk (188,67 €) a poslednú splátku vo výške 5.611,83 Sk (186,28 €) s termínom prvej splátky 13.10.2004, splátky 2.-179 splatné 13. deň v mesiaci, splátka 180. splatná 13.9.2019. Úroková sadza bola uvedená vo výške 7,20 % ročne (Článok I bod 3 Zmluvy). V Zmysle bodu Článku IV. bod 6. Zmluvy ak je dlžník v omeškani so splatením úveru alebo akejkoľvek splátky úveru podľa tejto zmluvy, banka je oprávnená od nasledujúceho dňa po dni splatnosti až do dňa skutočného zaplataenia splatnej pohľadávky účtovať zo splatnej, ale nezaplataenej sumy úveru okrem úroku podľa čl. I bod 2 zmluvy aj úrok z omeškania vo výške 3 % p.a. Pohľadávka bola zabezpečená záložným právom: nehnuteľnosti LV XXX k.ú. T. D. vo vlastníctve pôvodných žalovaných v 1. a 2. rade v podiele po 1 (Článok II Zmluvy).

34.Aj keď v Zmluve je uvedený ako spoludlžník/manž. pôvodne žalovaný S. K., ktorý bol manželom D. K., z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalovaný S. K. uvedenú Zmluvu nepodpísal a ani neprejavil vôľu takúto Zmluvu so žalobcom uzavrieť. V spore nebol preukázaný jeho prejav vôle smerujúci k vzniku, tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Uvedené skutočnosti (nedostatok vôle) boli v spore preukázané výpoveďou samotného pôvodne žalovaného v 2. rade, ale hlavne výpoveďou pôvodne žalovanej v 1. rade D. K. na pojednávaní dňa 6.4.2016 (špecifikované v 2. odstavci odôvodnenia rozsudku). Žalovaný podal na D. K. aj trestné oznámenie pre podvod, ktorý urobila, avšak uznesením OR PZ SR Levice sp.zn. Č.: V-XXX/X-C.-Q.-XXXXFA zo dňa 12.5.2016 bolo trestné oznámenie žalovaného odložené, nakoľko trestné stíhanie je neprípustné z dôvodu, že je premlčané. Vzhľadom na uvedené súd uzatvára, že Zmluva je neplatná vo vzťahu k osobe žalovaného. Súd nevykonal navrhnuté dokazovanie žalovaným a to nariadenie znaleckého dokazovania na zistenie pravosti jeho podpisu na Zmluve, nakoľko súd ako už vyššie konštatoval, súd ustálil, neplatnosť Zmluvy voči žalovanému, z dôvodu že neprejavil vôľu Zmluvu podpísať, s tým, že podpis na Zmluve nie je jeho. Preto vykonanie uvedeného dokazovania by bolo v spore nehospodárne.

35.Ochranu spotrebiteľovi zaručuje aj znenie § 53a ods. 1 Zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy, uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, primerane použijú ustanovenia tohto predpisu. Z uvedeného ustanovenia zreteľne vyplýva priama aplikovateľnosť ustanovení Občianskeho zákonníka, v znení, účinnom do 31.12.2007, týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. Hoci podľa gramatického výkladu ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení, účinnom do 31.12.2007 možno dospieť k záveru, že úprava spotrebiteľských zmlúv, a teda vo svojej podstate aj ochrana spotrebiteľa, má svoje miesto len u zmlúv, ktoré sú upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je však zjednodušený a nesprávny. Pri výklade tejto občianskoprávnej úpravy je potrebné rešpektovať skutočnosť, že táto úprava je implementáciou smerníc Európskych spoločenstiev. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34, ďalej len „smernica“). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam

právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Podľa čl. 1 ods. 1 smernice účelom tejto smernice je aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov, ktoré sa týkajú nekalých podmienok v zmluve, uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom. Predmetná smernica definuje teda spotrebiteľskú zmluvu ako zmluvu, uzatvorenú medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, a takto je potrebné vykladať aj predmetné ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka, účinného do 31.12.2007. Novela Občianskeho zákonníka, definovaná Zákom č. 102/2004 Z. z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co 53/2015 zo dňa 20.4.2015).

36. Žalobca v čase uzatvárania zmluvy bol dodávateľom, nakoľko bol osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Pôvodná žalovaná v 1. rade D. K. bola spotrebiteľom, nakoľko pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného vyplýva, že žalobca a pôvodná žalovaná v 1. rade uzavreli zmluvu spotrebiteľskú. Uvedená Zmluva však nie je spotrebiteľským úverom, nakoľko v zmysle § 1 ods.2 písm.a/ toho zákona č.258/2001 Z.z. sa zákon nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely dodatočných alebo ďalších stavebných úprav dokončených stavieb a ich údržbu. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné.

37. Keďže pôvodná žalovaná v 1. rade úver nesplácala riadne a včas, žalobca listom zo dňa 27.2.2014 vyhlásil úver za predčasne splatný a vyzval pôvodných žalovaných v 1. a v 2. rade na zaplatenie celkovej sumy vo výške 17.478,12 € v lehote 10 dní od doručenia uvedeného listu. Zosplateniu predchádzala Výzva na zaplatenie zo dňa 13.11.2013, s poukazom na ustanovenie § 53 ods.8 (teraz ods. 9) Občianskeho zákonníka. Listina bola pôvodne žalovanej v 1. rade ako aj pôvodne žalovanému v 2. rade (za žalovaného v 2. rade prevzal splnomocnenec) doručená dňa 4.3.2017. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné a nerozporovala ich ani pôvodná žalovaná v 1. rade.

38. V spore nebolo sporné vyplatenie úveru pôvodnej žalovanej v 1. rade vo výške 665.000,-Sk (22.073,96 €). Žalobca sa v spore domáhal zaplatenia pohľadávky vedenej na úverovom účte XXXXXXXX spolu vo výške 17.856,48 €, ktorá pozostáva z: nezaplatenej istiny úveru vo výške 14.484,98 €, nezaplateného úroku vo výške 2.908,30 € (k 14.1.2015), nezaplateného úroku z omeškania vo výške 418,38 € (k 14.1.2015) a poplatkov vo výške 45,10 € ako aj zaplatenia pohľadávky vedenej na úverovom účte XXXXXXXX spolu vo výške 966,94 €, ktorá pozostáva z: nezaplatenej istiny úveru vo výške 811,21 €, nezaplateného úroku vo výške 126,88 € (k 14.1.2015), nezaplateného úroku z omeškania vo výške 26,35 € (k 14.1.2015) a poplatkov vo výške 2,50 €. Žalobca vysvetlil, že vo veci účtovania/evidencie úveru vedie dva úverové účty z toho dôvodu, že ide o technický postup, kedy banka otvorila druhý úverový účet za účelom evidencie zvýšenia úverovej angažovanosti voči pôvodným žalovaným, na základe ich požiadavky o dočerpanie úveru vo výške 39.000 SKK pri zvýhodnenej úrokovej sadzbe 5,5% p.a. Pokiaľ pôvodná žalovaná v 1. rade v spore tvrdila, že zrejme zaplatila viac, toto svoje tvrdenie ničím nepreukázala a uvedenú skutočnosť nepreukázal ani aktuálny žalovaný.

39. Žalovaný síce Zmluvu so žalobcom neuzavrel, ale súd rozhodol (prostredníctvom notára) v dedičskej veci po nebohej D. K. zomretej dňa X.X.XXXX uznesením sp.zn.2D/68/2017 Dnot 108/2017 zo dňa 22.3.2019 právoplatné dňa 12.4.2019, tak, že potvrdil, že celé dedičstvo po nebohej nadobúda dedič S. K. (pôvodný žalovaný v 2. rade). Čistá hodnota dedičstva bola určená vo výške 28.490,71 €. V zmysle zákona (§ 470 ods.1 Občianskeho zákonníka) dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva nielen za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťľa, ale aj za poručiťľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťľovou smrťou. Vzhľadom na to, žalovaný ako dedič po nebohej pôvodne žalovanej D. K., zodpovedá za jej dlh voči žalobcovi a to do výšky ceny nadobudnutého dedičstva, čo v danom prípade predstavuje sumu 28.490,71 €.

40. Pôvodná žalovaná vzniesla z opatrnosti námietku premlčania. Splátky úveru boli splatné k 13-temu dňu v mesiaci. Z Výzvy na úhradu zo dňa 13.11.2013 vyplýva, že (s poukazom na výšku dlhu) pôvodní žalovaní nezaplatili splátky za obdobie 9,10,11/2013. Vzhľadom na to premlčacia doba tri roky začala plynúť 13.9.2013. Žalobca podal žalobu dňa 27.2.2015, z čoho vyplýva, že nárok žalobcu premlčaný nie je.

41. Pôvodná žalovaná v 1. rade bola povinná čerpaný úver vo výške 665.000,-Sk (22.073,96 €) splácať v 180 mesačných splátkach po 5.684,-Sk (188,67 €) a poslednú splátku 5.611,83,-Sk (186,28 €), počnúc splatnosťou prvej splátky dňa 13.10.2004. Pôvodná žalovaná v 1. rade úver riadne a včas nesplácala, na základe čoho došlo k jeho zosplatneniu, tak ako súd už konštatoval vyššie. Žalobca úver zosplatnil ku dňu 27.2.2014, čím mal súd za preukázanú existenciu záväzku žalovaného vrátiť žalobcovi nesplatenú sumu poskytnutého úveru. Žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie pohľadávky vedenej na úverovom účte XXXXXXXX vo výške nezaplatenej istiny úveru 14.484,98 a poplatkov vo výške 45,10 € ako aj zaplatenia pohľadávky vedenej na úverovom účte XXXXXXXX vo výške nezaplatenej istiny úveru 811,21 €, a poplatkov vo výške 2,50 €. V tejto časti súd považoval žalobu žalobcu za dôvodnú a vyhovel jej.

42. Nakoľko žalovaný je v omeškani s plnením peňažného dlhu, prisúdil súd žalobcovi aj úrok z omeškania (§ 517 ods.2 OZ). Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods.1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. (ďalej len „nariadenie“) v znení účinnom do 31.1.2013, keďže záväzkový vzťah medzi stranami sporu vznikol pred týmto dátumom. Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobcovi patria aj úroky z omeškania vo výške 418,38 € (úverový účet XXXXXXXX) a 26,35 € (úverový účet XXXXXXXX) tak ako si ich uplatnil vyčíslenou sumou do 14.1.2015 a patria mu aj úroky z omeškania z nezaplatených istín 14.484,98 € a 811,21€ od 15.1.2015 do zaplatenia, tak ako si ich v spore uplatnil. Vzhľadom na to, že žalobca žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 3% ročne, súd je jeho návrhom viazaný (výškou úroku). Aj v tejto časti súd považoval žalobu žalobcu za dôvodnú a vyhovel jej.

43. Žalobca si v spore uplatnil aj nezaplatené zmluvné úroky vo výške 2.908,30 € (z úverového účtu XXXXXXXX) a 126,88 € (z úverového účtu XXXXXXXX). Uvedenú výšku zmluvných úrokov žalobca vyčísľil k 14.1.2015. Z tabuľky, ktorú predložil žalobca (č.l.136-141) súd zistil, že výška zmluvných úrokov do zosplatnenia (do 27.2.2014) je vo výške 2.040,77 € (z úverového účtu XXXXXXXX) a vo výške 86 € (z úverového účtu XXXXXXXX). Súd je toho názoru, že žalobcovi patrí zmluvný úrok len do zosplatnenia úveru, čiže do 27.2.2014 (z dôvodov uvedených nižšie). Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie zmluvných úrokov do zosplatnenia spolu vo výške 2.126,77 €. V tejto časti súd žalobu žalobcu považoval za dôvodnú a vyhovel jej. Keďže žalobca si na zmluvných úrokoch spolu uplatnili sumu 3.035,18 € súd čo do zvyšku, čiže do sumy 908,41 € žalobu zamietol.

44. Súd žalobcovi nepriznal zmluvné úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, čiže od 28.2.2014 do 14.1.2015 spolu vo výške 908,41 €. V tejto časti súd žalobu žalobcu zamietol. Súd je toho názoru, že žalobcovi zmluvné úroky po zosplatnení úveru už nepatria. Súd poukazuje na súdnu prax týkajúcu sa tejto otázky a to na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obo 143/98, Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 476/2012, z ktorých vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. Žalovaná ako dlžníčka, bola povinná na základe uzavretej zmluvy platiť z poskytnutých peňažných prostriedkov úroky, tieto úroky boli splatné mesačne. Úroky sú peňažným plnením a dôsledkom omeškania s ich platením je povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania. (rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 15Co/52/2016 zo dňa 10.5.2017). Dohodnuté úroky sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka vrátiť poskytnuté finančné prostriedky, v dôsledku omeškania s ich platením je zo zákona vyplývajúca povinnosť platiť úroky z omeškania. Platí zásada „úroky do splatnosti úveru,“ po splatnosti nastupuje režim sankčných úrokov z omeškania. V opačnom prípade by došlo ku kumulácii negatívneho postihu dlžníka ako spotrebiteľa, požadovalo by sa zaplatenie úrokov z úveru a tiež úrokov z omeškania. Predmetnú zásadu je potrebné aplikovať v spotrebiteľských vzťahoch a je aj v súlade s ustanovením § 497 Obchodného zákonníka, podľa ktorého platenie úrokov z úveru je dôvodné len do doby splatnosti. Konštrukcia uplatneného nároku nepochybne indikuje zámer žalobcu dosiahnuť vyššiu sankciu, než predstavujú úroky z omeškania.

45. Súdu je známe, že v obdobných sporoch veriteľa argumentujú tým, že pri omeškani s vrátením peňažných prostriedkov má veriteľ právo ako na úrok z úveru, tak aj na úrok z omeškania. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Banskej

Bystrici sp.zn. 11Co/61/2018 podľa ktorého tvrdenie žalobcu, že dlžník je povinný zaplatiť s vrátením poskytnutého úveru okrem priznaných úrokov z omeškania aj dojednané úroky, a to do dňa úplného vrátenia poskytnutých prostriedkov, vychádzajúce z druhej vety § 503 ods. 3 ObZ je potrebné posudzovať v celom kontexte tejto právnej normy, ktorá podľa jeho prvej vety zakotvuje oprávnenie dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Druhú vetu § 503 ods. 3 ObZ nemožno interpretovať ani bez spojitosti s prvou vetou jeho odseku 1, podľa ktorej záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky zo splátky sú v prípade plnenia v splátkach splatné v deň splatnosti splátky (§ 503 ods. 2 ObZ), ak sa však má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú (§ 503 ods. 1 tretia veta ObZ). Uvedené ustanovenia právnej normy (spolu s § 497 ObZ) teda explicitne upravujú nielen záväzok dlžníka zaplatiť úroky, ale aj splatnosť tohto záväzku. Doba splatnosti zmluvných úrokov sa zhoduje s dobou splatnosti úveru, čo znamená, že celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr zaplatením poslednej splátky úveru. Na tieto závery poukazujú aj viaceré rozhodnutia odvolacích súdov, napr. rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2012 z 31.07.2012 alebo sp. zn. 5Co/196/2016 zo dňa 28.06.2016, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 05.10.2016 sp. zn. 9Co/604/2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.11.2016 sp. zn. 25Co/615/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.05.2015 sp. zn. 16Co/322/2015, alebo rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30.06.2015 sp. zn. 6Co/190/2014. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na judikatúru, konkrétne rozhodnutie NS SR, publikované ako R 59/98, v zmysle ktorého veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do dňa predčasnej splatnosti (uvedený právny názor vyslovený aj v ďalších rozhodnutiach Krajského súdu v Banskej Bystrici napr. 12Co/32/2018, 11Co/328/2018).

46.Vo vzťahu k úroku súd dodáva, že úrok predstavuje cenu peňazí, ktorý pokrýva absentujúci zisk veriteľovi a je splácaný v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky, ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty, získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov, kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom (zosplatnením úveru) veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. V tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Teda nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem vyvinúť úsilie, smerujúce ku skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky na vymoženie jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinností a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktoré by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil; de facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, akoby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré by mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Tým by bola založená nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá nemôže požívať právnu ochranu, navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a domôcť sa jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov od spotrebiteľa a nemusí strpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia; počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav, založený jednostranným predčasným zosplatnením úveru (aj keď vyvolaným omeškaním spotrebiteľa s plnením svojho záväzku). V tomto zmysle úroky sú cenou a nemožno ich zamieňať za úroky z omeškania. Úrok je cenou úveru len do jeho zosplatnenia, po zosplatnení úveru je veriteľovi patrí úrok z omeškania, ktorý je sankciou, plní funkciu paušalizovanej náhrady škody vzniknutej veriteľovi so zabezpečovacím, sankčným a kompenzačným účelom.

47.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48.Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49.Vo veci bol úspešnejší žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Jeho úspech predstavuje v percentuálnom vyjadrení 95,17 % zo žalovanej sumy 18.823,70 €, úspech žalovaného predstavuje 4,83 % (neúspech žalobcu je úspechom žalovaného). Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 90,34 % (95,17 % mínus 4,83 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú účastníci, ktorí sa ho vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (exekučný poriadok). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak .